

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

از: یورگن "هایزر" - Von Jürgen Heiser

برگردان از: م. ن.

۰۶ جنوری ۲۰۱۶

کشتار بی رحمانه

نیروهای نظامی ایالات متحده آمریکا به تاریخ ۲۹ دسمبر ۱۸۹۰ قتل عامی را بر مردمان بومی "سرخپوستان" در منطقه Sioux-Indianern آمریکا به نام لاکوتا – سیوکس – ایندیانا در Wounded Knee Creek عملی کردند.

عکس

تشریح زیر عکس: قوم "زیوکس" همه سلاح های شان را به نظامیان "سفیدپوست" تسلیم کردند. به تعقیب آن تمام شان قتل عام شده و در گور دسته جمعی پرتاب شدند. (عکس به تاریخ ۱/۱/۱۸۹۱)

Foto: flickr.com/ Otis Historical Archives National Museum of Health and Medicine/CC BY

2.0

Ridg Pine روستایست در اردوگاه Wounded Knee که در ایالت دیکوتای جنوبی واقع شده است. ۱۲۵ سال قبل درین روستا قتل عامی علیه مردمان بومی به نام زیوکس اندیانا عملی شد. این روستا از نام یکی از شاخه های رود سفیدبه نام **وود کنی کریک** اقتباس شده است. در قسمت شمال منطقه اردوگاه "راک زیوکس ریزرویشن" Standing Rock Sioux Reservation در هر دو ایالت دیکوتای شمالی و دیکوتای جنوبی امتداد دارد. مردمان بومی که درین منطقه زندگی می کردند، متعلق به یکی از بزرگترین اقوام "زیوکس" – ملیت دیکوتا و لاکوتا

می باشند. دیکوتا و لاکوتا به معنی دوست و همکیش است. سابقه نام سیوکس Sioux بر می گردد به قرن ۱۷، زمانیکه استعمارگران این منطقه را تسخیر کردند، لاکوتا و داکوتا را «اوترن» که در زبان بومی "Nadouwesou" نامیده می شد، نام گذاشتند از آن جایی که فرانسویان در تلفظ این کلمه "Nadouwesou" مشکلات داشتند، نام را مطابق میل خود به شکل مسخره ای کوتاه ساخته آنها را Sioux، نامیدند. که در الفبای فرانسوی "Sju" و انگلیسی "Su" تلفظ نمودند. از همان ابتدای لشکرکشی اروپایی ها به این قاره که "ایندین وار" نامیده می شد، هدف آنها فقط نابود ساختن و راندن مردمان بومی این قاره بود. رهبر و پیشوای مذهبی ملت دیکوتا و لاکوتا تاتانکا یوتانکا "Tatanka Yotanka" نامیده می شد. اما اشغالگران اروپایی او را به نام "سیتینگ بوول" یا "گاو نشسته" یاد می کردند.

Tatanka Yotanka - رهبر و پیشوای مذهبی قوم "Sioux" Hunkpapa Lakota

هدف اصلی جنرال فیلیپ شریدان نابود ساختن این رهبر معروف بومی بود. نقل قول ازین جنرال «فقط اندینای مرده، اندینای خوب است» تا امروز مروج است.

وزرات جنگ امریکا ملیت های "سیوکس" را به حیث دشمن قلمداد کرد، تا آنها را از مناطقی که در آن زندگی می کردند، برانند و منابع طبیعی این مناطق را که شامل طلا و دیگر منابع طبیعی بود، در تصرف خود بیاورند. طبق پلان نابودی اقوام "سیوکس"، لشکریان امریکائی در سال های ۱۸۷۶/۱۸۷۷ چندین قوم این منطقه را نابود ساختند. اما رهبر تاتانکا یوتانکا (که بین استعمارگران به نام سیتینگ بوول معروف بود) به قدر کافی هوشیار بود، که قومش را به گروپ های کوچک تقسیم کند و هر گروپ جداگانه از همدیگر به طرف شمال مهاجرت کردند. تا این که در ماه فبروری ۱۸۷۷ به کانادا رسیدند. در آنجا به کمک مردمان بومی کانادا برای مدتی از شر لشکریان امریکائی در امان بودند. اما بعد از مدتی مبارزان این اقوام به مناطق قبلی شان دوباره رخنه کردند.

قتل "سیتینگ بوول"

اسم اصلی این رهبر بومی تاتانکا یوتانکا (Tatanka Yotanka) بود. تاتانکا یوتانکا خودش به تاریخ ۱۸۸۱ به وطنش بازگشت و در مناطق کوهستانی (Standing Rock Sioux Reservation) مستقر شد. در عین حالی که زمین های اقوام بومی دیگر توسط حکومت واشنگتن مصادره می شد، تاتانکا یوتانکا همراه با رهبران دیگر می کوشیدند، مبارزان از هم پاشیده خود شان را منسجم سازند. در همین سالها بین اقوام بومی دیگری مانند قوم "Paiute" از کلیفورنیا تا یوتا می کوشیدند، با برگزاری محافل "Ghost Dance" روحیه مبارزاتی و آرمانگرایانه جدیدی به میان آمده بود.

این محافل طبق عنعنات شان، اکثراً با "رقص ارواح" آغاز می شد. به مرور زمان "رقص ارواح" به سمبول مقاومت رزمندگان آنزمان مقابل استعمار "سفید" تبدیل گردید.

تصور یا الهام ملیت هائی که به طور فزاینده نابود و ضعیف شده بودند، از اجرای "رقص ارواح" این بود، که روزی مهاجمین "سفید" خود به خود گم می شوند. به مرور زمان در سال ۱۸۹۰ "رقص ارواح" و الهام از آن برای گم شدن مهاجمین "سفید" به یک حرکت دسته جمعی بین تمام اقوام بومی تبدیل شد. این اقوام تصور می کردند، که رمه های گاو های وحشی که توسط مهاجمین "سفید" در حالت نابودی بودند، نیز روزی باز می گردند. و همچنان رزمنده گانی که در جنگ علیه "سفید" پوستان مهاجم کشته شده اند، دوباره زنده می شوند. آنها حتی به این عقیده رسیده بودند، که مبارزین تمام اقوام مقابل حملات مهاجمین "سفید" و قتل توسط آنها، به یک نوع مصونیت فزینی دست می یابند.

تاتانکا یوتانکا که یک رهبر مذهبی نیز بود، مشکلی درین نمی دید، که خودش نیز با این حرکت بپیوندد. به این ترتیب رقص ارواح و الهام یا تصور گم شدن خود به خودی مهاجمین "سفید" در مناطق بود و باش این قوم، یعنی در اردوگاه لاکوتا نیز رواج پیدا کرد.

گرچه این حرکت در واقعیت هیچ نوع بُعد نظامی یا رزمی نداشت، اما وزارت جنگ در واشنگتن و قومندان هائی که در اطراف و نواحی این اردوگاه پایگاه های نظامی ایجاد کرده بودند، در این حرکت توان بازدهی یا پوتنسیال مبارزه مجدد اقوام بومی را علیه خود می دیدند.

از همین لحاظ واشنگتن ۳۰۰۰ نفر از نیرو هایش را در اطراف اردوگاه لاکوتا و به خصوص در پایین ریج مستقر ساخت.

به تاریخ ۱۲ دسمبر ۱۸۹۰ به جنرال William F. Drum مستقر در پایگاه نظامی دیکوتای شمالی، از جانب جنرال Nelson A. Miles مستقر در واشنگتن، فرمان دستگیری رهبر تاتانکا یوتانکا را دریافت داشت.

جنرال ولیام اف. درم به یکی از اجنت هائی که با گروه مردان مسلح رهبران بومی دیگر را نیز به قتل رسانیده بود و در "شکار" رهبران بومی مشهور بود، وظیفه داد که رهبر تاتانکا یوتانکا را دستگیر کند.

این اجنت به کمک پولیس اردوگاه به خانه رهبر مذکور حمله کرد و وی را با بی رحمی با فیر تفنگچه به قتل رسانید. نظامیان مستقر در این اردوگاه نیز از این قاتلان حمایت کردند، تا مردم بومی منطقه از رهبر شان حمایت کرده نتواند و همچنان انتقام قتل او را از قاتلینش گرفته نتواند.

کاپیتولاسیون یا تسلیمی "بیگ فوت"

طوری که از جانب رهبران نظامی امریکائی پیشبینی شده بود، قتل رهبر تاتانکا یوتانکا و همچنان مستقر ساختن عساکر بیشتر در اردوگاه لوکاتا باعث ترس و اضطراب اهالی این منطقه شد. آنها خانه های شان را رها کردند و به هر طرف پراکنده شدند.

به تاریخ ۱۷ دسمبر یکی ازین گروپ های صد نفری، که از ترس فرار کرده بودند و به قوم "Hunkpapas" تعلق داشتند، به اردوگاه "Minneconjou" که رهبر آن سی اینسکوکیچا "Si Inskokeyca" نامیده می شد (رهبری که به تحقیر از جانب سفید پوستان بیگ فوت نامیده می شد) پناه بردند.

اما در همین روز (۱۷ دسمبر) از واشنگتن فرمان دستگیری رهبر سی اینسکوکیچا نیز صادر شده بود. حالا تعداد فراریان به شمول اهالی منطقه به ۳۵۰ نفر رسیده بود. این گروپ به طرف جنوب غرب فرار شان را ادامه دادند، باشد که خود شان را به اردوگاه "Pine Ridge" برسانند.

Si Inskokeca - رهبر و طبیب قوم Minneconjou

اما به تاریخ ۲۸ دسمبر در نزدیکی منطقه " Porcupine Creek " توسط چهار قطعه یا کمپنی نظامیان امریکائی زیر فرمان " Major Samuel Whitside " محاصره شدند.

رهبر سی اینسکوکیچا (یا به تحقیر بیگ فوت) که به خاطر مریضی شدید جهاز تنفسی خیلی ضعیف شده بود، به همراهانش فرمان منع مقاومت داد. طبق هدایت او آنها باید تمام سلاح های شان را به عساکر امریکائی تسلیم کنند و همراه با عساکر امریکائی به اردوگاه Wounded Knee Creek بروند.

در آنجا چهار قطعه یا گروپ عساکر امریکائی تحت فرمان قوماندان جورج فورتیس و یک عراده توپ هوچکین منتظر شان بودند.

در شب اول اسارت، مردمان بومی باید تمام سلاح های سرد مانند تیشه، تبر، چاقو و حتی میخ های خیمه های شان را نیز به نظامیان تسلیم کنند. همین که این کار تمام شد، عساکر امریکائی بدون هوشدار قبلی، آتش توپ و تفنگ های شان را بر روی مردان، زنان و اطفال بومی بی دفاع باز کردند و در یک نوع جنون خون همه را مانند گیاه درو کردند.

تا امروز کسی نمی داند که به چه تعداد انسانهای بیمار، گرسنه و لرزان از شدت سرما درین قتل عام کشته شدند. چیزی که مشخص است، که ساعات طولانی بعد از این قتل عام جنون آمیز، انسان هائی که موفق به فرار شده بودند، هنوز هم توسط عساکر امریکائی "شکار" می شدند. اجساد این انسانها به زود ترین فرصت در گور های دسته جمعی پرتاب شدند.

منابع مختلف از ۳۰۰ نفر قربانی سخن می گویند. ۳/۲ آنها زنان و اطفال بودند. اجساد آنها در امتداد ۲ مایلی آن کشتارگاه پیدا شده است.

امریکا این قتل عام Wounded Knee در تاریخ امریکا به نام فاینل یا شکست آخری مقاومت مردمان بومی قاره ثبت شده است.

افزوده مترجم:

- مردمان بومی قاره امریکا هنوز هم به غلط اندیانا نامیده می شوند، زیرا ۵۰۰ سال قبل کریستوف کولامبوس به غلط تصور کرده بود که با کشتی خود به نیم قاره هندوستان سفر کرده است. هندوستان= ایندین در ترجمه دری این مقاله عوض نام غلط " اندیانا" از واژه مردمان بومی امریکا استفاده شده است.

- چون مهاجمین اروپائی اکثراً توانائی آن را نداشتند/ندارند، که نام های اقوام و افراد بومی امریکا را طوری که است، تلفظ کنند، به خاطر پنهان کردن ناتوانی خویش، نام ها را اکثراً تحقیر آمیز به زبان انگلیسی تبدیل کرده اند. در ترجمه

دری در اوایل برای واضح ساختن موضوع، این نام های تحقیر آمیز بین "ایزن" قرار داده شده اند در صورت تکرار، تا حد امکان نام اصلی به زبان خود مردمان بومی - با الفبای فارسی یا انگلیسی- نوشته شده است.

- نام های انگلیسی درین مقاله طبق تکلم یا تلفظ آن در زبان المانی- با الفبای دری ترجمه شده است. امکان دارد، بعضی از این نام ها در زبان انگلیسی طوری دیگر تلفظ شوند.

- گرچه اصل این مقاله در یکی از روزنامه های چپی المان نشر شده، اما ناخود آگاه و یا طبق عادت نام های تحقیر آمیز مانند پای بزرگ، گاو نشسته و سرخپوستان بین "ایزن" گرفته نشده اند. در ترجمه دری این غلط اصلاح شده است. همچنان در ترجمه دری کلمه سفید یا سفید پوستان - که مهاجمان اروپائی در مقابل کلمه سرخپوستان - به خود اطلاق می کردند، بین "ایزن" گرفته شده است، زیرا برای جلد انسان هر دو رنگ در واقعیت درست نیست.

- در ادبیات المانی هنوز هم مروج است، که به طبیب بومی قاره امریکا یا افریقا "مرد داروئی" به رهبران، پادشاهان یا اشراف بومی "رهبرک یا سرکرده گک"، به مبارزین آنها "جنگجویان" خطاب شود- گویا این مبارزین همیشه جنگ می جوئیدند- و ازین قبیل کلمات تحقیر آمیز دیگری که درین مقاله از آن اجتناب ورزیده شده.

- بقایای مردمان بومی امریکا که تعداد شان تقریباً ۱% تمام نفوس امریکاست، توسط کوچ های اجباری مجبور ساخته شدند، آنها تا هنوز هم در اردوگاه هائی زندگی می کنند، که اکثراً در مناطق ریگزار با اقلیم ناگوار برای زراعت و زندگی قرار دارند. به طور مثال در مناطق غربی میسی سی پی، در شمال و جنوب ایالت دیکوتا، در مونتانا، اریزونا و نیومکسیکو.

- خواننده محترم، آیا شباهت در نبود ساختن اقوام بومی قاره امریکا توسط اروپائی ها در آن زمان و نبود ساختن سیستماتیک اقوام پشتون توسط نیرو های اشغالگر امریکائی و شرکاء در حال حاضر می بینید؟

لینک مقاله به زبان المانی:

<http://www.jungewelt.de/2016/01-02/073.php>